

خلاصه مذاکرات صورتجلسه پنجاه و هفتمین جلسه هیأت مدیره سازمان استان تاریخ ۹۳/۰۳/۱۰

آقای مهندس محمدی نژاد در رابطه با موضوع فرآیند مدیریت کیفیت در سازمان که استقرار ایزو می‌باشد و با توجه به اینکه به مراحل پایانی آن نزدیک شده است از اعضای هیأت مدیره و دبیران محترم کمیسیون‌ها و بویژه از معاونت‌ها درخواست نمودند که جهت دستیابی به استقرار خط مشی کیفیت در سازمان که جزء اهداف سازمان نیز می‌باشد و همچنین با توجه به اینکه یک مقطع بحرانی می‌باشد برای ایزو، نهایت همکاری را داشته باشند.

موضوع دوم مبحث آموزش در سازمان است که یکی از نگرانی‌ها و مشکلات ما بوده و از ابتدای دوره بدلیل اینکه ترکیب و اعضای کمیته آموزش تغییر پیدا نمود و کماکان همچنان این روند ادامه دارد و اعضای علی‌البدل را به رسمیت نمی‌شناسند، اهداف نظام مهندسی در بحث آموزش پیشرفتی ندارد.

آقای مهندس جابر نصیری : حدود شش ماه پیش پیشنهادی از طرف بنده در رابطه با بحث‌های ساخت و ساز در شهر تهران مطرح شد با عنوان مقاله‌ی "تخریب چرا؟!". ما فقط در شهر تهران حدود ۲۴ تا ۲۵ هزار پروانه ساختمانی تخریب و نوسازی داریم. و اگر بطور متوسط هر پروانه را ۶۰۰ مترمربع تخریب در نظر بگیریم نزدیک ۱۶ الی ۱۷ میلیون مترمربع فقط تخریب و نوسازی داریم که باعث از بین رفتن سرمایه‌ی ملی و آلودگی صوتی می‌شود. هفته‌ی پیش جلسه‌ای در شورای شهر تهران برگزار شد که بنده به جانشینی ریاست سازمان در این جلسه حضور داشتم و معاون شهرسازی ۲۹ منطقه و معاون شهرسازی شهرداری تهران و ۶ نفر از اعضای شورای شهر و مدیر کل‌های حوزه‌ی شهرسازی و شهرداری تهران در این جلسه حضور داشتند. بحث ارجاع کار نظام مهندسی بود که بعضی از اعضای شورای شهر انتقادی داشتند. در این جلسه بنده اظهار نمودم تخریب و نوسازی باید موشکافی شود. باید بررسی و آسیب‌شناسی شود چرا تخریب؟! ساختمان با ده سال ساخت فقط بحث اقتصادی نیست. شاخص‌های گوناگونی دارد اگر فکر کنید که با تخریب‌ها بعضی عوارض حداقل می‌شود قطعاً به بیراهه رفته‌اید. مهمترین بحث این است که مهندسين در ساخت و ساز شهری حضور ندارند یعنی مهندسين معماری در طراحی حضور ندارند و... به همین دلیل این ساختمان‌ها بعد از ده سال به دلایل مختلف تبدیل می‌شود به ساختمان فرسوده. این است که همه‌ی ما باید حمایت کنیم از ارجاع کار فعلی. حتماً شناسنامه‌ی فنی صادر شود و مهندسين در ساخت و سازها حضور داشته باشند. اگر هم در ارجاع کار مشکلی وجود دارد همه‌ی ما باید دست به دست هم بدهیم تا ایرادات آن برطرف شود.

گزارش امور جاری توسط دکتر غفرانی:

- جلسه‌ای با خدمات آزمایشگاهی داشتیم که مسائل و مشکلات را از دو جهت بررسی کردیم. یک عده معتقداند که یک طیفی حاکم بر خدمات آزمایشگاهی شد و در واقع منتقدین روش موجود بوده‌اند. که با صحبت‌هایی که شد مقرر گردید نمایندگانی از آنها برای پیگیری امور مربوط به خدمات آزمایشگاهی که در دفتر آقای مهندس شاهرخی پیگیری می‌شود، از نظراتشان استفاده شود.

- جلسه‌ی هیأت رئیسه را داشتیم برای پیگیری اموری که اعضای محترم هیأت مدیره به ما تفویض کرده‌اند، تصمیماتی گرفته شد.

- جلسه‌ی در شورای مرکزی را داشتیم در راستای اجلاس هفدهم که در حال پیگیری آن هستیم

- جلسه‌ی ای با شورای رسانه را داشتیم و تقریباً به جمع‌بندی رسیده و انشاءالله به زودی برای تصویب نهایی در دستور جلسه هیأت مدیره قرار خواهد گرفت.

طرح مسائل و مشکلات سازمان با حضور جناب آقای دکتر مظاهریان معاونت محترم امور مسکن و ساختمان:

آقای دکتر غفرانی: برای موفقیت نظامات مهندسی در راستای اهدافی که قانونگذار مشخص کرده است به نظر اینجانب نیازمند یک اجماع است. و طبیعی است که حتما شورای اسلامی شهرها با ما همراه شوند. حتما می‌بایست شهرداران شهرها با ما همراه شوند. حتما می‌بایست وزارت مسکن و شهرسازی که ما تحت پوشش و زیر نظر آنها هستیم، ما را قبول داشته و روش‌های ما را تأیید کنند و از ما حمایت کنند. خود نظامات مهندسی باید به وظایف قانونی خودشان پایبند باشند و به آن عمل نمایند. و مهمتر از همه مردم هستند که بیشتر از هر بخشی رها هستند و توجهی به آنها نمی‌شود! ما همیشه از نقش مردم غافل بودیم! و به باورهای آنها توجه نمی‌کنیم. و شاید به همین دلیل است که نظامات مهندسی در طول این ۱۸ سال موفقیت لازم را بدست نیاورده‌اند. تجربه‌ای که ما بخصوص در این یک سال اخیر بدست آورده‌ایم، آنجائیکه ما صادقانه تلاش می‌کنیم و این را مردم حس می‌کنند، مردم همراه میشوند. باور مردم و ذی‌نفعان خیلی اثرگذار و مهم است و باید روی آن کار شود و به نظر می‌رسد که نظامات مهندسی نتوانسته در واقع این باور را در مردم بوجود بیاورد. لذا این را بعنوان یک اصل که اجماع همین بخش‌ها و ارکانی که عرض کردم از دلایل موفقیت نظامات مهندسی است و انشاءالله آقای دکتر مظاهریان هم نظراتشان را ارائه خواهند کرد تا استفاده نمائیم.

در ادامه جلسه، اعضای هیأت مدیره سوالات و درخواست‌هایشان را از آقای دکتر مظاهریان معاونت محترم مسکن و ساختمان، وزارت راه و شهرسازی که قبول دعوت نموده و در جلسه حضور داشتند، مطرح نمودند.

در ابتدا آقای مهندس بیطرف سخنان خود را اینطور شروع نمودند که بنده صحبت‌های حضرتعالی (آقای دکتر مظاهریان) را در همایش معماری مطالعه نمودم. جنابعالی در آنجا به بحث مهندسی‌نی که در آزمون ورود به نظام مهندسی ثبت نام کردند اشاره نمودید و گفتید سال گذشته ۱۶۰ هزار نفر و در سال جاری باز به همین مقدار ثبت نام نموده‌اند یعنی متقاضی عضویت در نظام مهندسی در سراسر کشور هستند این موضوع باعث شد که من یک بررسی روی آمار آموزش عالی داشته باشم. به سایت مؤسسه‌ی پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی که وابسته به وزارت علوم است مراجعه کردم. در گزارش سال تحصیلی ۸۸-۸۹ آمار تعداد دانشجویان دانشگاه‌های داخلی را ۳۷۹۰۰۰۰ نفر ذکر کرده‌اند که ۴۹/۵٪ آن زن و ۵۰/۵٪ آن مرد هستند. این تعداد دانشجویان را هم ۵۵/۱٪ دانشگاه‌های دولتی و حدود ۴۵٪ را دانشگاه‌های آزاد و خصوصی مشغول تحصیل هستند ۲۷٪ آنها در مقطع کاردانی، حدود ۶۴٪ در مقطع کارشناسی، ۶٪ کارشناسی ارشد، ۱۳٪ دکترا و اندکی کمتر از ۱٪ در دکترای تخصصی هستند یعنی بیشتر رشته‌های علوم پزشکی و از لحاظ گروه بندی آموزشی ۴۴٪ علوم انسانی، ۷۲٪ علوم پایه، ۴/۷٪ علوم پزشکی، ۳۲/۷٪ که معادل ۱۲۳۹۰۰۰ نفر در رشته‌های فنی و مهندسی هستند. یعنی رشته‌هایی که با نظام مهندسی ارتباط پیدا میکنند. در سال تحصیلی ۹۱-۹۰، ۷۱۶۰۰۰ نفر در مقاطع مختلف از این مراکز آموزشی فارغ التحصیل شده‌اند که ۵۵٪ آنها از دانشگاه‌های دولتی بود و ۴۶٪ از دانشگاه‌های غیر دولتی. اگر نگاهی به روند ده ساله بیاندازیم می‌بینیم که نسبت به تعداد دانش‌آموختگانی که در مقاطع مختلف از دانشگاه‌های ایران فارغ التحصیل می‌شوند خیلی ناچیز است.

نظام مهندسی با یک بهمن منابع انسانی تحصیل کرده روبرو است که باید برای آموزش، کار و فعالیت آنها برنامه‌ریزی کند. و باید برنامه‌ریزی به گونه‌ای باشد که از آنها برای خدمت در جامعه یا به عبارتی ایجاد ارزش افزوده در سطح جامعه به درستی استفاده شود. خیلی از این عزیزان بعد از فارغ التحصیلی هیچ چیزی از رشته خود یاد نمی‌گیرند. و این یک واقعیت تلخی است که در جامعه مطرح است. حالا نظام مهندسی چه باید بکند با اینگونه فارغ التحصیلان که فقط مدرک گرفته‌اند؟! آموزشهایی که باید ارائه شوند چگونه باید باشد؟ آیا نظام مهندسی به همه‌ی این افراد عضویت بدهد و وزارت راه و شهرسازی برای همه‌ی

این افراد پروانه‌ی اشتغال در رشته‌ی مهندسی صادر کند؟! منابع انسانی نیازمند یک برنامه‌ریزی جامع و همه جانبه و دقیق است که بتواند از این ظرفیت‌ها استفاده کند.

آقای مهندس امیرخانی ضمن عرض سلام و خیر مقدم به جناب آقای مظاهریان اظهار نمودند زمانی، کار ارجاع نظارت گاز $1/4$ psi با ۲۰۰ نفر شروع شد و الان ۱۴۰۰ نفر بازرسی گاز وجود دارد. هزینه اشتغال پایدار حداقل دویست میلیون تومان به ازای هر کارگر ساده، برای دولت هزینه دربر دارد. اگر ما موفق شویم که برای مهندسیین یک اشتغال پایدار ایجاد کنیم باعث کاهش صدها میلیارد تومان سرمایه گذاری توسط دولت محترم می شود باضافه‌ی آمارى که سازمان آتشنشانی اعلام نموده ۷۰٪ فوتی‌ها نسبت به سال ۸۵ کمتر شده است. مطابق آمارى که داریم نشان میدهد بالاترین تلفن‌هایی که به سازمان آتشنشانی میشود بابت آسانسور می‌باشد. چون اداره محترم استاندارد مجوز تأییدیه طراحی و نظارت آسانسور را به جای اینکه به مرجع آن یعنی سازمان نظام مهندسی واگذار کند به تعدادی از شرکتهای خصوصی واگذار نموده که هیچ کنترلی توسط وزارت راه و شهرسازی که متولی ساخت و ساز شهری می باشد ندارد یعنی خدمات آن را داده‌اند به اداره‌ی استاندارد. حدود دوازده عدد شرکت را تأیید صلاحیت نموده و معلوم هم نیست که اصلاً مهندس هستند یا نه و چه مبلغی میگیرند.

سال ۸۷ تفاهم نامه‌ای با اداره‌ی استاندارد و شورای مرکزی و وزارتخانه داریم که نظارت بر آسانسور بر عهده سازمان نظام مهندسی باشد. ما بازوی اجرائی وزارتخانه هستیم. تعرفه‌ی ما را می‌توانید کنترل کنید. نظارت ساختمان حق وزارتخانه است ولی الان هیچ دخالتی ندارید چون اصلاً نمی‌دانید که اداره‌ی استاندارد چه کسانی نظارت آن را واگذار نموده است. ما یک تفاهم نامه‌ی گاز 2 psi تا 60 psi در حال اجرا داریم و یک تفاهم نامه‌ی آسانسور داریم که رشته‌های برق و مکانیک درگیر کار می‌شوند. و یک تفاهم نامه‌ی آب و فاضلاب داریم که از سال ۸۷ همینطور راکد مانده است. یعنی الان هیچ مهندس تاسیساتی نظارت بر تاسیسات آب و فاضلاب خصوصاً بهینه‌سازی مصرف آب را ندارد. ما در حقیقت مردم را مواجه کردیم با یکسری سازنده‌ها که بعضاً متأسفانه نسبت به رعایت مقررات ملی ساختمان بی‌اعتنا می باشند. یعنی خانه را با این فرض می‌سازد که بی‌کیفیت باشد و فقط تحویل ملت بدهند! این مهندسیین کمک میکنند که حقوق جامعه استیفا شود و هیچ بار اضافه‌ای نیستند. باضافه‌ی اینکه اشتغال پایدار هم به نفع دولت می‌باشد.

آقای مهندس جهان بخش در مورد بحث آموزش به نظر من ما نباید در قالب نظام مهندسی با معنای عام آموزش موضوع را تعریف کنیم. روز سه شنبه هفته ی قبل جلسه ای را در معاونت مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی در خدمت آقای دکتر هوایی داشتیم که به نمایندگی از طرف سازمان بنده حاضر شدم و پیشنهادهای دادیم که مورد توجه اعضا قرار گرفت. اگر یک مقدار هدف گذاری منطقی تری را با شرایط پیچیده ای که با آن روبرو هستیم هم افزایش تعداد اعضا و هم پیچیدگی هایی که در نظام آموزش دانشگاهی وجود دارد سطح و سطوح مختلفی که در واقع همسنگ نیستند و فاصله های مختلفی که نسبت به هم دارند را مدّ نظر قرار بدهیم دو حوزه ی خیلی مهم ایجاد میشود که یکی حوزه ی نرم افزاری آن است که در حوزه ی طراحی و نظارت تعریف میشود و یکی هم حوزه ی سخت افزاری آن است که در حوزه ی مجری در واقع تعیین میشود.

نکته ای که وجود دارد این است که به قول جناب آقای دکتر غفرانی جامعه به هر حال نظام را پذیرفته و دیگر فرصت آن فرا رسیده که ما دوره های آموزش و ارتقا، تمدید و حتی مجری را با یک نظام دیگری تعریف کنیم. در نظام مهندسی اول اینکه جامعیت آن را بدلیل همپوشانی پیدا کنیم بویژه در دوره های مجری. دوم اینکه یک مقدار حلقه ی ورود به این عرصه را ساماندهی کنیم. مثلاً برای ارتقا پایه از ۲ به ۱ باید دوره را بگذرانند. ولی اگر بخواهد ارتقا پیدا کند و فقط خواستار تمدید باشد هیچ دوره ای برای آن تعریف نشده است. آیا به نظر نمی آید که مهندسی که ۴ یا ۵ سال باید پروانه کار کرده و می خواهد

ادامه کار بدهد و اگر ارتقا عمودی بخواهد پیدا بکند بگوییم که آموزش لازم دارد و اگر نخواهد بگوییم که آموزشی لازم نیست؟! لذا پیشنهاد من در آن جلسه هم این بود که بیائیم و بازنگری کنیم و دوره های تمدید هم بنا بر فراخور شرایطی که در حوزه ی ساخت و ساز وجود دارد دوره ای تعریف کنیم. علاوه بر آن در خصوص دوره های مجری و مدارکی که صادر میشود الان این اشکال وجود دارد که هر کسی که نظارت پایه ۳ دارد می تواند مجری پایه ۳ هم بشود. در صورتیکه به نظر می آید. به لحاظ جامعیت ضرورت و پیچیدگی یک تفاوت دارد با نظارت. پیشنهادی که در این خصوص مطرح شد این بود که ما دوره های مجری را نسبت به سطح نظارتی که دارد یک مقدار تفاوت هایی را قائل شویم. مثلا اگر کسی بخواهد مجری پایه ۳ شود، حداقل نظارت پایه ۲ داشته باشد و... به نظر می آید که خیلی از موضوعات مثل کیفیت و تخصص و صلاحیت ها جدا مورد توجه قرار بگیرد و گود برداری، تخریب و حتی نما یک تخصص است. امروز اگر بخواهیم کیفیت زیبایی تهران چه در بعد نما، چه در بعد مسائل فنی آن که پرت انرژی بسیار شدیدی از این ناحیه در حال رخ دادن است و مسائل مختلفی که دارد ایجاد میشود را وارد صلاحیت بکنم به نظر می آید که وزارتخانه بنا به هر دلایل ممکن است همراه و هماهنگ نباشد! و به نظر می آید که وزارتخانه باید این حوزه ها را باز، تعریف کند. دوره هایی که امروز تخصص های مختلف را ایجاد کرده و پیچیدگی های کاری را بخصوص در تهران ضرورت دارد که به آنها توجه کنیم، نظام فنی و مهندسی را با توجه به ترکیبی که جنابعالی و جناب وزیر داشتید بصورت تجمیع شده، یکی از محورهایی است که ما در کمیسیون طرح و برنامه پیگیری میکنیم تا انشاءالله تنظیم شود.

آقای مهندس اولیازاده یک تقاضا داشتند و آن هم این که وقتی ما به سایت های نظام مهندسی استانها سر می زنیم فقط تعرفه ها و خدمات مهندسی و قیمت های متفاوتی که دارد باعث تأسف است. و این نشان میدهد که آن هیأت مدیره و هیأت رئیسه متناسب با اکثریت آرائی که دارند تعرفه ها را جابجا میکنند. بنده خواهش ام از شما این است که در هفت رشته خدمات مهندسی و تعرفه بازنگری شود و به تفکیک، طراحی و نظارت مهندسین هماهنگ کننده، چه بخش طراحی، چه بخش نظارت و... درصدهای آن مشخص شود تا حداقل وقتی به سایت ها مراجعه میکنیم، یک یکنواختی در تعرفه خدمات مهندسی داشته باشیم.

آقای مهندس گلزار اظهار نمودند که نظارت عالی بر ساخت و ساز جزء وظایف وزارت مسکن است. در اثر عدم رعایت مقررات ملی ساختمان عمر ساختمان نصف میشود و این یعنی هزینه تمام شدن ساختمان حداقل دو برابر آن چیزی است که به نظر می رسد. کسی که می تواند مقررات ملی ساختمان را سر ساختمان کنترل کند، مهندس مجری است که می تواند این کار را انجام داده و در ضمن مسؤولیت هم قبول کند. واقعیت این است که ما نیروی فنی پایه ی کار را داریم، قانون را هم داریم. مقررات ملی ساختمان هم هست. ولی آن هست لازم برای مجری نیست! باید بنا به قانون الزام کنیم که بحث مجری راه اندازی شود. وزارتخانه هم در این رابطه یکسری وظایفی دارد و پیشنهاد من این است که کمیته ی مشترکی باشد تا این موضوع را پیگیری کند. تا ما بعد از یک سال به نقطه ای برسیم که وقتی ساختمانی ساخته می شود حتما مهندس مجری آن مشخص شود و این باعث خواهد شد که مصالح ساختمانی ما هدر نرود و نیروهای انسانی قابل توجهی که همه الان دوره های دانشگاهی دیده اند، با یک آموزش مختصر و مفید میتوانند وارد بازار کار شوند و باعث خواهند شد که کیفیت ساخت و ساز ارتقا پیدا کند. مقررات ملی ساختمان هم خیلی بهتر از آن چیزی که امروز وجود دارد، رعایت شود.

آقای مهندس حیدریون یک اشاره مختصری در مورد وضعیت قدیم نظارت ها در تهران داشته و اظهار نمودند که اگر امروز گفته می شود که بحث خدمات مهندسی رقابتی باشد، بطور کل این بحث صحیح است. ولی حوزه ی نظارت در قدیم هم رقابتی بوده و محصول رقابتی بودن نظارت در دوره ی گذشته یعنی سال ۹۱ این بوده که تعداد ۲۲ عدد شرکت در تهران

۴۰٪ کارهای نظارتی را نزدیک به ده میلیون متر مربع انجام می دادند که تعداد ۵ عدد شرکت اول لیست در تهران معادل ۲۷۷ شرکت، کار نظارتی انجام میدادند و ۳ هزار مهندس حقیقی در عرصه ی فعالیت های نظارتی فعال بودند. پس از بحث ارجاع کار همان ۲۲ شرکت ۴٪ کارهای نظارتی تهران را گرفتند و ۳ هزار مهندس حقیقی به ۹ هزار مهندس حقیقی افزایش پیدا کرده و ۷۰٪ مهندسين جدیدی که وارد بحث نظارت در مهندسين حقیقی شده اند فارغ التحصيلان دانشگاه های دولتی بودند. بحث قطع ارتباط مالی بین مالک و ناظر و کاهش تخلفات ساختمانی که ما گزارش مرحله ای مهندسين را کنترل کردیم ۳۰٪ افزایش پیدا کرده است. یعنی گزارش تخلف که مهندس ارائه میکند بعلت اینکه محاسبات، ارتباط و آشنایی نیست، بموقع گزارش میشود و تخلفات در شهرداری تهران ۳۰٪ افزایش پیدا کرده است و این قطعاً آمارهایی که از ماده ۱۰۰ خواهیم داشت شاهد کاهش ورودی پرونده ها خواهیم بود. ارجاع کار نظارت هدف سازمان نیست بلکه وسیله ای است که کیفیت ساخت و سازهایمان را افزایش بدهیم. و ما در راستای شفاف سازی از ابتدای تیر ماه آمارهای ارجاع کار را بصورت آنلاین و به لحظه در سایت سازمان قرار میدهیم. و ما از ۱۵ اردیبهشت سال قبل تا این لحظه ۳۷ میلیون متر مربع توانسته ایم کار ارجاع بدهیم. من می خواهم بگویم که ارجاع کار شاید ۱۵٪ از کل کارهایی باشد که در حوزه ی خدمات مهندسی انجام شده ما بحث شناسنامه فنی هوشمند را در دستور کار خودمان قرار دادیم که بحث ارجاع کار یک قسمتی از آن است. بحث مجری ها، سازنده ها، قسمت دوم بحث بازرسی و آتشنشانی که ۵۰٪ کاهش حوادث و تلفات ناشی از گودبرداری داشتیم. آقای مهندس عزیزی اظهار نمودند بحثی که آقای مهندس حیدریون داشتند باعث میشود که توزیع حق الزحمه بین اعضا بصورت عادلانه به دنبال خواهد داشت و در کنار این ما می توانیم هزینه ها را بررسی کنیم. مثلاً میگوئیم که یک ساختمان در سالهای گذشته حق الزحمه نظارت آن متری ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ تومان بود در صنف خدمات مهندسی، و امروز سالی حداقل بین ۵ تا ۹ هزار تومان از کارفرما می خواهیم دریافت کنیم، کارفرما این مبلغ را به شرطی راحت پرداخت میکند که یکسری خدمات خوبی را از ناظر یا از طراح بگیرد پس ما اینجا باید در حوزه ی کیفیت بصورت جدی ورود پیدا کنیم و این است که ما در بحث کیفیت در دو حوزه ی بکارگیری مصالح استاندارد و فن آوری های نوین است که ما در کمیته ی مصالح که زیر نظر گروه تخصصی عمران آقای مهندس کاظمی است یکسری جلساتی برگزار میشود و از انجمن های صنفی مختلف در این حوزه دعوت میکنیم که منجر به یک سری نامه نگاری با معاونت شهرسازی و معماری جناب آقای مهندس نادری شدند که نیاز است نواحی هم کمک کنند به ما و در کنار این با معاونت خدمات مهندسی یک همکاری جدی را شروع کردیم تا از ناظرین بخواهیم که روی مصالح استاندارد در ساختمانها کنترل جدی داشته باشیم. و در حوزه ی دیگر بحث خدمات آزمایشگاهی است و بحث شیوه نامه ی تشخیص صلاحیت است این حوزه یک حوزه ی کاملاً متفاوتی است در بحث پروانه ای که صادر میشود. جناب آقای مهندس شاهرخی می فرمایند که ما بایستی مهندسين دارای پروانه ی اشتغال را بیشتر مشغول این صنف بکنیم این از یک بعد درست است ولی در کنار این مهندسين عمرانی که کار نظارت و طراحی انجام داده حقیقتاً از خدمات آزمایشگاهی تجربه ی خاصی ندارد و این افراد نمی توانند مشکلات این صنف را حل کنند. ما حدود ماه روی شیوه نامه ای کار کرده ایم و در این شیوه نامه تمامی انجمن های درگیر در این صنف را دعوت کردیم و کاملاً فراگیر است و همه ی انجمن ها تأیید و امضا کرده اند و ما وقتی این شیوه نامه را در وزارتخانه مطرح کردیم. بعنوان مثال ما مسؤول فنی در هر گرایش تعریف کردیم و ایراد گرفته اند که مسؤول فنی باید پروانه اشتغال داشته باشد. و مسؤول فنی که پروانه اشتغال دارد تخصص ندارد. اگر ما دنبال تخصص هستیم و می خواهیم حوزه ی سازه را قوی کنیم باید نیروی متخصص داشته باشیم. نگاه ما این است که مسؤول فنی باید داشته باشیم و مسؤول فنی می تواند پروانه ی اشتغال داشته باشد یا نداشته باشد. این است که اینجا واقعاً کمک شما را می طلبد و من خواهش می کنم بحث اصرار بر داشتن پروانه برای مسؤول فنی را فراموش نکنید.

آقای مهندس کاظمی اظهار نمودند که بحث کمیته‌ی ۵ نفره استان با توجه به اینکه حداقل دو نفر از این عزیزان نمایندگان وزارتخانه هستند، مدیر کل اداره راه و شهرسازی استان و مدیر کل دفتر سازمانها و نظامات و تشکلهای و رئیس نظام و دو نفر دیگر هم شهردار تهران و معاون عمران و استانداری. کمیته‌ی فوق اصلاً تشکیل نشده و موارد خیلی زیادی داریم که می‌تواند در این کمیته ۵ نفره مطرح شود. خواهش بنده این است که این قضیه را پیگیری کنید تا این کمیته تشکیل شود و بتوانیم این جلسات را داشته باشیم و مورد دیگر هم اینکه آقای مهندس اولیازاده توضیح دادند در خصوص تعیین درصدهای حق‌الزحمه نظارت گروه‌های رشته‌های مختلف مهندسی ساختمان.

ما در بحث کمیته‌ی ماده ۳۳ و مبحث دوم مقررات ملی ساختمان بحث‌های خیلی خوبی داشتیم در خدمت اعضای محترم هیأت مدیره که تعداد اعضای این گروه هم ۱۳ نفری هستند و آقای مهندس قربانخانی بعنوان دبیر، شاید فکر کنم حدود ۳ ماه روی این قضیه وقت گذاشته شد و نهایتاً یک خروجی پیدا کرد و یکی از کارهایی که انجام شد اطلاعات آماری بود که از استانهای مختلف به دست آوردیم و کارهای زیادی انجام شد در ارتباط با همین بحث نظارت اعم از مسؤولیت، زمان و... که نهایتاً منجر به خروجی شد که شاید بعضی از دوستان و مخصوصاً رشته‌ی معماری مورد نظرشان نبود ولی همان درصدی که اعلام شد باز هم نسبت به سایر استانها شرایط آن بهتر بود.

ما صلاحیت‌های گودبرداری، تحقیق و طراحی و ایجاد سازه‌ی نگهبان و صلاحیت نگهداری در زمان بهره‌برداری که خیلی مهم است زیرا باعث بالا رفتن طول عمر ساختمان میشود و بحث مقاوم‌سازی و بهسازی و صلاحیت ارائه خدمات آزمایشگاهی، باید یکسری دوره‌ها را که مهندسين ۷ رشته شرکت کنند مانند چیزی که در رشته‌ی مکانیک و گاز انجام شده. بحثی را امتحان داده‌اند و صلاحیتشان پذیرفته شده و همین قضیه باعث میشود که یک مقدار هم قضیه تفکیک شود و یکی از مشکلاتی که مطرح شده در ارتباط با بهمن فارغ‌التحصیلان اگر ما صلاحیت‌های جدید را تعریف و مجزا نکنیم قطعاً نمی‌توانیم جوابگو باشیم.

آقای مهندس قدس اظهار نمودند که در زمینه‌ی دوره‌های آموزشی فکر میکنم آن چیزی که در واقعیت اتفاق می‌افتد با توجه به اینکه ما در دوران تحصیل دانشجویان (لیسانس و فوق‌لیسانس) در زمینه‌ی دروس تئوری مشکلی نداریم. چون با توجه به علم روز و آئین‌نامه‌هایی که تصویب میشود، تدریس می‌شود. اما در زمینه‌ی نکات اجرایی و نظارتی ما به شدت در این زمینه ضعف داریم و به نظر بنده مهندسينی که پایه ۳ هستند و ما این صلاحیت را به آنها میدهم تقریباً ۷۰ الی ۸۰ درصد آنها تجربه و دانش لازم را ندارند و پیشنهاد من این است که وزارتخانه نشست‌هایی با وزارت علوم داشته باشند حداقل در حد ۳ واحد تئوری، نکات اجرایی و نظارتی و دو واحد عملی را در دروس دانشگاهی مخصوصاً رشته‌ی عمران که بیشتر در این زمینه درگیر است پیش‌بینی شود و از طرف دیگر هم میشود دوره‌های کارآموزی واقعی برای آنها پیش‌بینی نمود، قبل از اینکه پروانه دریافت کنند.

آقای مهندس ترکان اظهار داشتند که موضوع اول لزوم تجدید نظر در مباحث مقررات ملی ساختمان است که محوری‌ترین آنها هم محور دوم است. زیرا آنچه که در مبحث دوم آمده هیچ سازگاری با نظامات مشابه‌اش در دنیا ندارد اصلی‌ترین عارضه از اینجا شروع میشود که مقررات طوری است که به سرمایه گذار پروانه ساختمان میدهد. در حالی که در تعریف‌های مبحث دوم طوری تعریف شده که پروانه ساختمان به مدیریت مجری ساختمان داده شود، نه به سرمایه‌گذار. سرمایه‌گذار در واژه‌های قانون مبحث دوم آئین‌نامه‌ی ماده ۳۳ اسم‌اش را گذاشته است صاحب‌کار. پروانه‌ی ساختمان باید به مجری ساختمان داده شود نه صاحب‌کار! آغاز اشکال از اینجا است و منجر به این میشود که صاحب‌کار پیش‌طراحی می‌رود که قبول‌اش دارد و در ادامه‌ی کار چون طراح عضو نظام مهندسی نیست ایشان بابت خدمات مهندسی پول پرداخت نمی‌کند، عوارض پرداخت میکند، تا مهر

بخرد! یعنی متناسب با سطح زیربنا تعدادی مهر خریداری میکند تا این پروانه عملیاتی شود! برخی اشکالات دیگری هم وجود دارد که ناشی از فرهنگ عمومی ما است. کما اینکه قبل از انقلاب بنده در وزارت راه بودم و شرکت های حمل و نقل داشتیم و بعد از انقلاب این شرکتها را متوقف کردیم و تبدیل نمودیم به ناوگان خود مالکی. ناوگان ما، ناوگانی نیست که با بهره‌وری مناسب کار کند چون فردگرایی جایگزین بنگاهداری شده و این اتفاق فقط در رانندگان نیفتاده، در شبکه‌ی بازرگانی هم افتاده است و در قوانین مرتبط با مقررات ملی ساختمان و آئین‌نامه‌های آن هم افتاده است. بطوریکه فرد محوری است. یعنی اینکه مهندس بصورت شخصی مطرح است و نه بنگاه‌های مهندسی که دارای اعتبار، حیثیت و سرمایه‌ی وسیع‌تری هستند و راضی نیستند آسیب حرفه‌ای ببینند. اولین قدم برای اصلاح بخش بعدی کیفیت ساخت و ساز است که اولین قدم برای اصلاح کیفیت ساختمان کیفیت مصالح است. ۳۲ قلم مصالح ساختمانی استاندارد اجباری دارد اما هیچ مهندسی اطمینان از اینکه این استاندارد اجباری رعایت میشود ندارد. حتماً اطلاع دارید بعضی از کارخانه‌های مشهور و صاحب‌نام ما سیمان تولیدی آنها استاندارد نیست! حال ما از مهندس می‌خواهیم با این سیمان سازه‌ای بسازد که طراحی اولیه‌ی مقاومت داشته باشد. موضوع بعدی این است که بزرگان حرفه، عضو نظام مهندسی نیستند. نه در فردی و نه در حقوقی. و یکی از دلایل آن نظامات ظرفیت کاری است که ما در مبحث دوم درست کردیم که اگر شرکت تراز اول بیاید در مجموعه ما، ما طوری ارزیابی میکنیم که معادل هر مهندس اش ۵۰٪ مهندسین نظام مهندسی وزن میگیرند برای ظرفیت. درحالیکه مهندسین عضو نظام بصورت انفرادی تا ۱/۹ برابر، وزن میگیرند برای کار.

خانم مهندس رادمهر در رابطه با دو موردی که مشکلات بخش اعضای معمار سازمان است اینگونه توضیح دادند که اولی اینکه اعضای که مرتبط هستند و صرفاً بخاطر مرتبط بودنشان پایه‌ی طراحی به آنها داده نمی‌شود و اینها فقط به خاطر اسم دانشگاهشان هست. درحالی که دروسی را که گذرانده‌اند با دروس دانشگاه‌های دیگر یکسان است ولی بخاطر نام دانشگاهشان این مشکل برایشان پیش آمده که خواهش میکنم یک بازنگری در آن دیده می‌شود. دومی هم در خصوص آزمون طراحی است.

ساعت آزمون طراحی برای مهندسین معمار خیلی طولانی است و هم فضا و مکان برگزاری آزمون برای این مدت زمان طولانی خیلی خسته کننده است و اکثراً نتیجه‌ی مناسبی از آن بدست نمی‌آید. حال خواهش بنده این است که یک بازنگری در آن باشد و یا این امکان بوجود بیاید که آزمون بصورت تئوری برگزار شود.

آقای دکتر مظاهریان نیز در پاسخ سوالات و درخواست‌های اعضای هیأت مدیره سازمان اظهار نمودند که بنظر بنده مشکل اصلی که در وجود دارد در نظام، این است که یک تعریفی باید بدهیم. ما باید ببینیم نظام مهندسی را چه چیزی می‌بینیم در بعد واقعی‌اش. آن چیزی که عمل میکنیم و آن ایده‌آلی که برایش داریم و آن چیزی که در جهان میگذرد از یک همچین مبحثی یک بازار مسکن است که افرادی در آن فعال‌اند. یکی از این افراد خریدار یا خدمت هست یکی فروشنده‌ی آن خدمت هست و یکی هم خود خدمت هست. در مورد ورود به حرفه دو برابر آماری است که آقای مهندس بیطرف اعلام نمودند. یعنی ما در یکسال برای ۳۲۰ نفر آزمون برگزار کردیم و کسانی که از آنها آزمون گرفتیم در بین آنها کسانی هستند که هفت سال پیش وارد دانشگاه شده‌اند و ۴ سال گذشته (درس خوانده‌اند) و ۳ سال هم دوره‌ی بعدی بوده و تمام اتفاق و فاجعه در این هفت سال اتفاق افتاده است و این روند همینطور و بشدت جلو می‌رود و در هیچ نقطه‌ای هم متوقف نشده و بطور عجیب و غریبی هم تأثیراتی گذاشته روی قسمت‌های مختلف. مثلاً مهندس مکانیک حالا شما فکر کنید در این جامعه در کارخانه‌ی ایران خودرو در حال کار کردن است؟! مهندسی مکانیک یکی از رشته‌های جذابی است برای اینکه می‌تواند در ساختمان

لوله‌های گاز را چک کند! یعنی یک کار ساده‌تری ما ایجاد کرده‌ایم و آنقدر این کار راحت و سریع‌الوصول با درآمد تضمینی است که حالا اگر مهندس فارغ‌التحصیل دانشگاه شریف هم باشد دنبال کار دیگری نمی‌رود!

اگر ما یک حرفی در جهت منافع مردم بزنیم همه مجاب به آن خواهند بود. من این را بعنوان مقام مسؤول می‌گویم. هر جایی که نظام به درستی جلو بیاید ما حاضریم عقب بکشیم. و هر جایی که شما باشید ما حاضریم عقب بیاییم و فقط کافی است ثابت کنید جهت خواسته‌ی مردم عمل می‌نمائید.

من واقعاً اینگونه فکر میکنم که اگر عنوان ما کیفیت باشد همه‌ی منافع فراهم است. یعنی اگر من بخواهم مهندس درآمد بیشتری عایدش شود یا کار راحت‌تری انجام دهد و یا فلان امکانات را داشته باشد، خب من یک کار صنفی انجام میدهم ولی اگر شعار من کیفی باشد مثل افزایش کیفیت ساخت و ساز، حتماً برای افزایش کیفیت ساخت و ساز مهندس بیشتری گمارده میشود. حتماً برای آن کار مهندس درآمد بیشتری خواهد داشت و... همان خواسته‌های قبلی انجام میشود با این تفاوت که شعار بزرگتری دارم بجای اینکه به عامل کوچکی بپردازم. شرکت‌هایی باید باشند که کارشان نگهداری ساختمان باشد. زیرا این به نفع فرد است. شعار ما مهندسين این است یا راه را پیدا می‌کنیم یا راه را می‌سازیم. ما نگران این نیستیم که مهندسين جوان در راه هستند ولی شکی نیست که این مهندسين باید صلاحیت داشته باشند که ندارند. این جامعه‌ی مهندسی ما بشدت زنانه می‌شود و با خوب و بد آن هم کاری ندارم ولی ما اصلاً خودمان را برای این موضوع آماده نکرده‌ایم. به سرعت جامعه‌ی مهندسی از نظر جنسیت در حال تغییر است و ما متناسب با این چه جوابی داریم؟! ما باید بتوانیم این افراد را در ورود به حرفه آموزش بدهیم. نقاط ضعف و قوت دارند در طراحی قوی ولی در کارهای کارگاهی ضعیف‌ترند و ما باید برای این برنامه داشته باشیم.

اصلاً نظام باید طوری عمل نماید که شهرداری تهران فکر کند که بدون آن نمی‌تواند عمل نماید. به نظر شما چرا شهرداری فکر میکند کمیته ۵ نفره نباید باشد؟! این عالی‌ترین کمیته‌ی تصمیم‌گیری می‌تواند باشد و تصمیمات این کمیته روی این شهر تأثیرات زیادی می‌تواند بگذارد. تا هر جایی که نظام مهندسی بخواهد در جهت حقوق مردم باشد ما هستیم و خواهیم بود در کنار شما.

آقای دکتر غفرانی هم ضمن تشکر از آقای دکتر مظاهریان در پایان جلسه درخواستی را از ایشان مطرح نمودند که نظام مهندسی استان تهران بعنوان پایتخت هنوز مستأجر شما است یعنی ساختمان برای سازمان مجری است و متأسفانه بعلت غفلت دوستانی که قبل از ما بوده‌اند وبا توجه به نظر وزیر محترم راه و شهر سازی آقای دکتر آخوندی ادامه‌ی روند واگذاری زمین مطلوب نمی‌باشد و حل مشکل زمین سازمان استان به آقای مهندس پژمان (سازمان زمین) سپرده شد تا ایشان زمینی را به ما بدهند. جناب آقای دکتر مظاهریان این واقعاً یک نیاز است که سازمان نظام مهندسی استان تهران با این جایگاه و عمری که دارد هنوز مستأجر است درحالیکه تمامی استان‌ها با هماهنگی و حمایت مدیر کل مسکن سابق یا راه و شهرسازی فعلی زمین گرفته‌اند و ساختمان ساخته‌اند. تقاضا دارم این مطلب را در دستور کارتان قرار دهید تا ما بتوانیم مشکل جایگاه‌مان را حل کنیم.